

Nr 616

Av herrar **Gustafsson** i Stenkyrka och **Franzén** i Träkumla, om bostadslån till ombyggnad av kulturhistoriskt värdefull byggnad.

Restaurering och underhåll av kulturhistoriskt värdefull bebyggelse ställer sig ofta omständligt och kostnadskrävande. Detta gäller särskilt om ifrågasvarande bebyggelse utgör en del i ett större sammanhang, där miljön och atmosfären fordrar speciell hänsyn. Vi har flera medeltida stadsmiljöer, som utgör kulturhistoriskt omistliga tillgångar, men där restaurering och sanering stöter på stora problem. De delar av Visby som ligger innanför stadsmuren är ett exempel på sådan bebyggelse. Hur skall det moderna kravet på en levande funktionerande stadsbebyggelse förenas med strävan att bibehålla en kulturhistoriskt värdefull stadsbild utan att kostnaderna blir oöverkomliga? Svaret måste förmodligen bli saneringsprojekt omfattande mer än enstaka fastigheter. Även om man på detta sätt i någon mån kan bringa ner kostnaderna, kommer ändå dessa restaureringar att ställa sig betydligt kostsammare än motsvarande arbeten i bebyggelse av yngre datum. Det finns inga standardmått i den medeltida bebyggelsen; alla detaljer som skall bytas ut måste specialtillverkas med högre kostnader som följd. Även arkitektkostnaderna blir högre än vid motsvarande projekt i annan bebyggelse.

De nuvarande reglerna för lån till ombyggnad av kulturhistoriskt märklig byggnad återfinnes i Kungl. Maj:ts kungörelse 1967:552 § 19. Däri sägs att då storleken av låneunderlaget för kulturhistoriskt märklig byggnad skall bedömas av Kungl. Maj:t har länsbostadsnämnden att efter samråd med landsantikvarien och länsarkitekten vidarebefordra ärendet till bostadsstyrelsen med eget yttrande som skall innehålla en bedömning av skäligheten av uppgivna kostnader.

Det bör vara angeläget att förenkla dessa administrativa och beslutsfattande funktioner. Enligt vår uppfattning bör länsbostadsnämnden vara beslutande instans, sedan de kommunala myndigheterna inhämtat yttrandet från landsantikvarien och länsarkitekten. Vidare bör den del av låneunderlaget som överstiger det normala lämnas i form av räntefritt stående lån vilket avskrivs efter tio år. Begreppet kulturhistoriskt märklig byggnad bör dessutom vidgas till att omfatta även omgivande byggnader på vilka kravet ställes att de måste smälta in i ramen för skapandet av en helhet i miljöbild.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om skyndsam översyn av bostadslånekungörelsens bestämmelser angående lån till ombyggnad av kulturhistoriskt märklig byggnad i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 28 januari 1969

Torsten Gustafsson (cp)
i Stenkyrka

Nils Franzén (cp)
i Träkumla
